

Η ΤΡΑΓΙΚΗ ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΟΥ ΑΜΛΕΤ
ΠΡΙΓΚΙΠΑ ΤΗΣ ΔΑΝΙΜΑΡΚΙΑΣ

ΟΙ ΚΛΑΣΙΚΟΙ

Διεύθυνση
Άρης Μαραγκόπουλος

Μετάφραση: Παύλος Μάτεσις
Διόρθωση: Όλγα Παπακώστα
Εξώφυλλο: MOTIVO A.E.

Τίτλος πρωτοτύπου: *The Tragedy of Hamlet, Prince of Denmark*

© 2009 Εκδόσεις Τόπος

για την ελληνική γλώσσα σε όλο τον κόσμο

ISBN 978-960-6863-30-1

Η πνευματική ιδιοκτησία αποκτάται χωρίς καμία διατύπωση και χωρίς την ανάγκη ρήτρας απαγορευτικής των προσβολών της. Κατά το Ν. 2387/20 (όπως έχει τροποποιηθεί με το Ν. 2121/93 και ισχύει σήμερα) και κατά τη Διεθνή Σύμβαση της Βέρνης (που έχει κυρωθεί με το Ν. 100/1975), απαγορεύεται η αναδημοσίευση, η αποθήκευση σε κάποιο σύστημα διάσωσης και γενικά η αναπαραγωγή του παρόντος έργου με οποιονδήποτε τρόπο ή μορφή, τμηματικά ή περιληπτικά, στο πρωτότυπο ή σε μετάφραση ή άλλη διασκευή, χωρίς τη γραπτή άδεια του εκδότη.

Εκδόσεις Τόπος
Πλαπούτα 2 και Καλλιδρομίου
11473, Αθήνα
Τηλ.: 210 8222835-856
Fax: 210 8222684

Βιβλιοπωλείο
Γενναδίου 6
10678, Αθήνα
Τηλ.: 210 3221580
Fax: 210 3211246

www.toposbooks.gr

Ουίλιαμ Σέξπιρ

Η τραγική ιστορία του Άμλετ
πρίγκιπα της Δανιμαρκίας

Μετάφραση
Πάυλος Μάτεσις

Η μετάφραση βασίστηκε στις δύο εκδόσεις του έργου:

1. *New Swan Shakespeare: Advanced Series*, 1972, Longman Group, London.
2. *A New Variorum Edition of Shakespeare*, Dover Publications, Inc. New York, N. Y., 1963, Edited by Horace Howard Furness (Αναδημοσίευση της έκδοσης Νο 10, J. P. Lippincott and Co, 1877, με την προσθήκη λεπτομερούς πίνακα περιεχομένων).

Τα πρόσωπα του έργου

1. Κλαύδιος, βασιλιάς της Δανίας
2. Άμλετ, γιος του πρώην νεκρού βασιλιά Άμλετ, ανιψιός του Κλαύδιου
3. Φόρτινμπρας, πρίγκιπας της Νορβηγίας
4. Πολώνιος, αυλάρχης
5. Οράτιος, φίλος του Άμλετ
6. Λαέρτης, γιος του Πολώνιου
7. Βολτιμάνδος
8. Κορνήλιος
9. Ρόζενκραντς
10. Γκίλντενστερν
11. Οσρίκος
12. Ένας Ευγενής
13. Ένας Ιερέας
14. Μάρκελος
15. Μπερνάρντο
16. Φραγκίσκος, στρατιώτης
17. Ρεϊνάλδος, υπηρέτης του Πολώνιου
18. Ηθοποιοί
19. Δύο Νεκροθάφτες
20. Ένας Λοχαγός
21. Άγγλοι Πρέσβεις
22. Γερτρούδη, βασίλισσα της Δανίας, μητέρα του Άμλετ
23. Οφελία, κόρη του Πολώνιου
24. Αυλικοί, κυρίες, στρατιώτες, ναύτες, αγγελιαφόροι, ακόλουθοι
25. Το Πνεύμα-Φάντασμα του πατέρα του Άμλετ

Χώρος: Ελσινόρη (Δανία)

ΠΡΑΞΗ Ι

ΣΚΗΝΗ Ι

Ελσινόρη. Προμαχώνας στο ανάκτορο. Ο Φραγκίσκος στο πόστο του, σκοπιά

Μπαίνει ο Μπερνάρντο.

ΜΠΕΡΝΑΡΝΤΟ: Ποιος εδώ;

ΦΡΑΓΚΙΣΚΟΣ: Στοπ! Εσύ λέγε. Ακίνητος. Το σύνθημα.

ΜΠΕΡΝΑΡΝΤΟ: Πολυχρόνιος ο Βασιλεύς.

ΦΡΑΓΚΙΣΚΟΣ: Μπερνάρντο;

ΜΠΕΡΝΑΡΝΤΟ: Αυτός.

5

ΦΡΑΓΚΙΣΚΟΣ: Στην ώρα σου, μπράβο.

ΜΠΕΡΝΑΡΝΤΟ: Μόλις χτύπησε μεσάνυχτα. Άντε για ύπνο, Φραγκίσκο.

ΦΡΑΓΚΙΣΚΟΣ: Τις πολλές μου ευχαριστίες για τη σκάντζα. Κάνει και κρύο
άγριο. Και μου 'χει κοπεί το αίμα.

ΜΠΕΡΝΑΡΝΤΟ: Η βάρδια σου; Ήσυχη;

10

ΦΡΑΓΚΙΣΚΟΣ: Ούτε ποντικός δεν κουνήθηκε.

ΜΠΕΡΝΑΡΝΤΟ: Ωραία, καλή σου νύχτα. Και αν δεις τον Οράτιο και τον
Μάρκελο, κάνουμε βάρδια μαζί, πες τους να βιαστούν.

ΦΡΑΓΚΙΣΚΟΣ: Μα τους ακούω μάλλον. Στοπ! Ποιος εκεί;

Μπαίνουν ο Οράτιος και ο Μάρκελος.

ΟΡΑΤΙΟΣ: Φίλοι της χώρας...

15

ΜΑΡΚΕΛΟΣ: Και υπήκοοι πιστοί.

ΦΡΑΓΚΙΣΚΟΣ: Την καληνύχτα του Θεού.

ΜΑΡΚΕΛΟΣ: Στο καλό, καλόπαιδο. Και στο πόστο σου; Ποιος;

ΦΡΑΓΚΙΣΚΟΣ: Στη σκοπιά, ο Μπερνάρντο. Την καλή του νύχτα να
'χετε.

20

Βγαίνει ο Φραγκίσκος.

- ΜΑΡΚΕΛΟΣ : Μπερνάρντο; Καλώς τον.
 ΜΠΕΡΝΑΡΝΤΟ: Ο Οράτιος;
 ΟΡΑΤΙΟΣ: Εν μέρει.
 ΜΠΕΡΝΑΡΝΤΟ: Καλώς τον. Μάρκελε, γεια σου παλικάρι μου.
 25 ΜΑΡΚΕΛΟΣ: Λέγε... φάνηκε πάλι και απόψε... εκείνο;
 ΜΠΕΡΝΑΡΝΤΟ: Εγώ δεν είδα τίποτα.
 ΜΑΡΚΕΛΟΣ: Ο Οράτιος λέει, της φαντασίας μας θα είναι. Δεν θα πιστέ-
 ψει, λέει, στο κολασμένο πράμα που δύο φορές είδαμε οι δυο μας.
 Γι' αυτό του ζήτησα να μείνει απόψε ολονυχτία στη σκοπιά, εδώ
 30 μαζί μας, και αν το φάντασμα φανεί ξανά, να βεβαιώσει αυτό που
 τα δικά μας μάτια είδαν και να του μιλήσει.
 ΟΡΑΤΙΟΣ: Κουταμάρες, δεν νομίζω πως θα το ξαναδείτε.
 ΜΠΕΡΝΑΡΝΤΟ: Κάθισε, περίμενε λιγάκι, να σου κάνουμε εμείς μια έφο-
 δο σ' αυτιά σου, που στέκουν σφραγισμένα στα λεγόμενά μας, για
 35 τα όσα έχουμε δει δυο νύχτες τώρα.
 ΟΡΑΤΙΟΣ: Μάλιστα. Να καθίσουμε. Άντε ν' ακούσουμε τα όσα θα μας
 πει ο Μπερνάρντο.
 ΜΠΕΡΝΑΡΝΤΟ: Ναι. Την περασμένη νύχτα, όταν πέρα δυτικά ο Πολι-
 κός Αστέρας έπαιρνε τον δρόμο του για να φωτίσει τ' άλλα μέρη
 40 τ' ουρανού, εκεί όπου σελαγίζει τώρα, ο Μάρκελος κι εγώ, απά-
 νω που χτυπούσε μία...

Μπαίνει το Φάντασμα.

- ΜΑΡΚΕΛΟΣ: Μην μιλάς, νάτο, ήρθε πάλι!
 ΜΠΕΡΝΑΡΝΤΟ: Στην όψη ολόιδιος ο πεθαμένος βασιλιάς μας.
 ΜΑΡΚΕΛΟΣ: Οράτιε, εσύ κατέχεις τα λατινικά, σε ζωντανών τη γλώσσα
 45 ο νεκρός δεν απαντάει. Μίλησέ του εσύ.
 ΜΠΕΡΝΑΡΝΤΟ: Ίδιος ο βασιλιάς δεν είναι, Οράτιε;
 ΟΡΑΤΙΟΣ: Αφάνταστα. Με συνεπήρε φόβος, θάμπωσα.
 ΜΠΕΡΝΑΡΝΤΟ: Ζητάει να του μιλήσουμε.
 ΜΑΡΚΕΛΟΣ: Ρώτα το εσύ, Οράτιε.
 50 ΟΡΑΤΙΟΣ: Τι είσαι συ; Του νόμου της Νύχτας παραβάτης, με τ' όμορφο
 και της ανδρείας ένδυμα, που του χαμένου και θαμμένου βασιλέα
 της Δανίας η χάρη του μας παρουσιαζόταν. Με τα επουράνια σε
 χρεώνω: αποκρίσου.

ΜΑΡΚΕΛΟΣ: Το πρόσβαλες.

ΜΠΕΡΝΑΡΝΤΟ: Κοίτα το, πάει να φύγει.

55

ΟΡΑΤΙΟΣ: Μην! Σ' εξορκίζω, στάσου! Μίλποσε!

Το Φάντασμα βγαίνει.

ΜΑΡΚΕΛΟΣ: Χάθηκε! Δεν θέλει ν' απαντήσει.

ΜΠΕΡΝΑΡΝΤΟ: Βλέπεις τώρα, Οράτιε; Πάνιασες. Τρέμεις. Ήταν μόνο φαντασίας γέννημα; Τώρα, τι λες;

ΟΡΑΤΙΟΣ: Στον Θεό μου που πιστεύω. Εγώ δεν θα το πίστευα δίχως να 'ναι τα μάτια μου πιστοί μάρτυρες.

60

ΜΑΡΚΕΛΟΣ: Δεν ήταν όμοιος ο βασιλιάς;

ΟΡΑΤΙΟΣ: Όσο εσύ με σένα... όταν με πανοπλία ολόιδια αρματωμένους στη μάχη με τον σκληροτράχηλο τον Νορβηγό, με ίδια όψη βλοσυρή, πάνω σε λογομαχία οργισμένη τσάκισε με τον πολεμικό του πέλεκυ τον Πολωνό στους πάγους. Άλλου κόσμου πράγματα.

65

ΜΑΡΚΕΛΟΣ: Και άλλες, ακριβώς δύο, φορές, ίδια ώρα του Άδην, στη βάρδια μας απάνω μάς προσπέρασε σαν στρατηλάτης.

ΟΡΑΤΙΟΣ: Προς τα πού να πάει ο νους μου, δεν γνωρίζω. Πλιν, όσο μπορώ αόριστα να κρίνω, είναι κακών καιρών κακό σημάδι για τη χώρα μας.

70

ΜΑΡΚΕΛΟΣ: Καλά. Και τώρα, για καθίστε, πείτε μου, όποιος ξέρει, προς τι κατάσταση επιφυλακής νυχτερινής και ημερήσιας απανωτά κρατάει σε συναγερμό και χώρα και πολίτες; Γιατί κανόνια στα κυτήρια κάθε μέρα φτιάχνονται, γιατί κάνουν εισαγωγή πολεμικού υλικού. Γιατί στα ναυπηγεία επιστρατεύουν τους εργάτες δίχως να χωρίζουν τις εργασίες από τις Κυριακές; Τι να μας μέλλεται, γιατί τόσοσ ιδρώτας και βιασύνη έκαναν τη νύχτα συνεργάτη της ημέρας; Να μου το εξηγήσει, ποιος μπορεί;

75

ΟΡΑΤΙΟΣ: Ίσως εγώ, με βάση τα όσα ψιθυρίζουν στην Αυλή. Τον βασιλέα, τον νεκρό μας βασιλιά που τώρα μόλις μας φανερώθηκε ο ίσκιος του, τον είχε, ξέρετε, ο Φόρτινμπρας της Νορβηγίας, παρακινημένος από άγριο φθόνο και αντιζηλία, τον είχε προκαλέσει σε μονομαχία. Όπου ο δικός μας ο γενναίος Άμλετ, έτσι τον κρίνει ο γνωστός μας κόσμος όλος, έκανε κομμάτια αυτό τον Φόρτινμπρας, που με συνθήκη νόμιμη, με υπογραφή και με της ιπ-

80

85

90 ποσύνης νόμο παράδωσε, μαζί με τη ζωή του τα εδάφη εκείνα που
 κατείχε. Άλλη τόση γη δική μας όμως ο βασιλιάς μας δέχτηκε να
 παραχωρηθεί στον Φόρτινμπρας, αν θα 'βγαινε εκείνος νικητής,
 όπως ήταν γραμμένο κι επικυρωμένο, κατά τις επιταγές της ιπ-
 95 ποσύνης στην αμοιβαία τους αυτή συναλλαγή. Και, κατά τους
 όρους, τα εδάφη τα κερδίζει ο Αμλέτος. Και να σου τώρα ο άλλος
 Φόρτινμπρας, ο νεότερος, αψύς, προπέτης, άγουρος, στρατολο-
 γεί από κάθε γωνιά της Νορβηγίας κάθε καρυδιάς καρύδι, αλή-
 100 τες, ξενιστικωμένους, δίχως πληρωμή, μονάχα ό,τι φάνε, και
 σκοπός του ένας, και το ξέρει αυτό η χώρα μας καλά, να μας αρ-
 πάζει με τη βία και παράνομα όσα εδάφη, σας το είπα και πρωτύ-
 τερα, είχε χάσει ο πατέρας του. Κι αυτό, καθώς πιστεύω εγώ, εί-
 ναι ο μόνος λόγος για τις προετοιμασίες μας, γι' αυτό η βάρδια
 105 μας εδώ, γι' αυτό η αναταραχή, γι' αυτό η επιφυλακή στη χώρα κι
 ο συναγερμός.

ΜΠΕΡΝΑΡΝΤΟ: Αυτό θα είναι μάλλον, θα 'λεγα κι εγώ· τέτοιο προμή-
 νυμα θα είναι κι η μακάβρια μορφή που στοίχειωσε τη βάρδια
 110 μας, με πανοπλία και μορφή του βασιλιά που στάθηκε, και μένει,
 αφορμή γι' αυτές τις ταραχές.

ΟΡΑΤΙΟΣ: Παράσιτο, που του μυαλού το φως θαμπώνει. Στα πιο λα-
 μπρά και κραταιά χρόνια της Ρώμης, λίγο πριν πέσει ο ένδοξος
 Ιούλιος Καίσαρας, έχασκαν ακατοίκητα τα μνήματα κι οι πεθα-
 μένοι με τα σάβανά τους με ουρλιαχτά και παραμιλητό ετρέχανε
 115 στους δρόμους· κομήτες πύρινοι έσταζαν αίμα, στον ήλιο οιω-
 νοί ολέθρου και υδάτινη σελήνη εδυναστέυε από τα ύψη το βα-
 σίλειο του Ποσειδώνα, άρρωστη από έκλειψη, σαν να επερχό-
 ταν η Δευτέρα Παρουσία. Παρόμοιο σκοτεινό προμήνυμα για ζο-
 φερά επερχόμενα, εξάγγελος με συνοδεία του τις Ερινύες, πρό-
 120 λογος κακών που δεν θ' αργήσουν, φανερώνουν ουρανό και γη
 μαζί για μας και για τον τόπο μας. Σιγά... σιωπή, κοιτάτε, νάτο,
 να, ξαναγυρίζει.

Μπαίνει ξανά το Φάντασμα.

Θα το σταματήσω μακάρι και στην Κόλαση ας με ρίξει. [Στο Φά-
 ντασμα] Μη φεύγεις, Φάντασμα! Εάν κατέχεις τρόπο να μιλάς, φω-

νή αν έχεις, μίλα μου, αν τίποτα καλό μπορεί να φέρει παρηγό- 120
 ρηση σε σένα και ωφέλεια σε μένα, μίλυσέ μου. Αν κατέχεις μυ-
 στικό για του τόπου τη μοίρα που, αν από πριν το ξέρει, θα το απο-
 φύγει, μίλυσέ μου, ναι! Είτε, αν τότε που ζούσες, είχες θάψει στη
 μήτρα της γης θησαυρό, λεπλασίας λάφυρο – πράξη, όπως λένε,
 που σας κάνει νεκροβάτες νυχτοβάτες. 125

Ακούγεται λάλημα πετεινού.

Πες το μου, μαρτύρησέ το. Μίλησε, μη φεύγεις. Μάρκελε, σταμά-
 τήσέ το!

ΜΑΡΚΕΛΟΣ: Να το χτυπήσω με τη λόγχη;

ΟΡΑΤΙΟΣ: Χτύπα το, αν δεν σταματήσει.

ΜΠΕΡΝΑΡΝΤΟ: Νάτο! Εδώ!

130

ΟΡΑΤΙΟΣ: Εδώ είναι!

ΜΑΡΚΕΛΟΣ: Πάει, χάθηκε. Το προσβάλαμε, σκιά τόσο αρχοντική. Τέ-
 τοια επίδειξη βίας εμείς! Αυτό είναι απροσμάχητο, ύλη του αέρα
 είναι και τα χτυπήματά μας ματαιοπονία, κάλπικος παλικαρισμός.

ΜΠΕΡΝΑΡΝΤΟ: Πάνω που θα μιλούσε, λάλησε ο πετεινός.

135

ΟΡΑΤΙΟΣ: Ναι, αλαφιάστηκε, σαν πλάσμα ένοχο που το καλούνε σε απο-
 λογία. Έχω ακουστά πως ο πετεινός, της αυγής η σάλπιγγα, με σι-
 δερένιο φωνακλάδικο λαρύγγι ξυπνάει τον θεό της μέρας, και στο
 σάλπισμά του κάθε στοιχειό που έχασε τον δρόμο του σε γη, αέ-
 ρα, σε φωτιά ή και στον πόντο, θα γυρίσει να λουφάξει στον κρυ-
 ψώνα του. Και μαρτυρία ισχυρή, το πλάσμα που μας φανερώθη-
 κε εδώ απόψε. 140

ΜΑΡΚΕΛΟΣ: Εξαερώθηκε, με το λάλημα του κόκορα. Κάμποσοι λένε ότι
 πάντοτε σαν πλησιάζει εποχή που γιορτάζονται του Σωτήρος τα
 γενέθλια, το πρωινό κοκόρι τραγουδάει ολονυχτίς και τότε, άκου-
 σα, στοιχειό κανένα δεν αποκοτάει να νυχτοπερπατεί. Έτσι λένε.
 Και η νύχτα ημερεύει, καλοσυνεύουν τ' άστρα, μάγισσες να μαγέ-
 ψουν δεν μπορούν, νεράιδες δεν μας ρίχνουνε ασθένεια, αγια-
 σμένος ο καιρός, θείο μύρο κι ευλογία.

145

ΟΡΑΤΙΟΣ: Το 'χω ακούσει, και σαν να τα πιστεύω κάπως. Όμως κοιτά-
 τε, προς την ανατολή, στα πορφυρά η αυγή ντυμένη, στο βουνα-
 λάκι πέρα περπατεί πάνω στην πάχνη. Τέλος η βάρδια μας. Και,

150